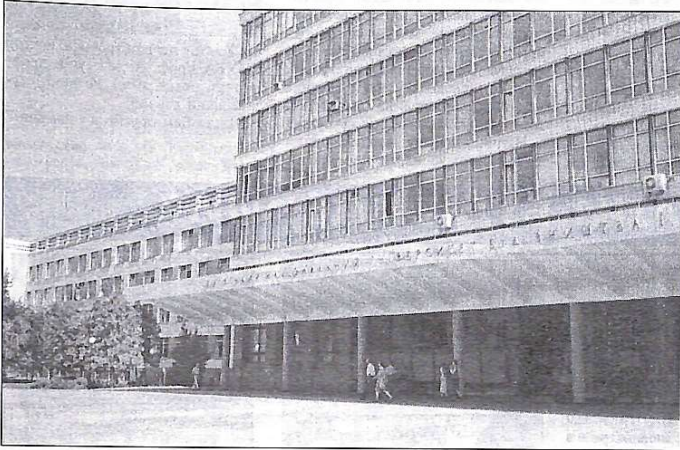

Архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 13-14
(1265-1266)
жовтень
2004 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

Розпочався 75-й навчальний рік!

На 65-й науково-практичній конференції КНУБА, 2004 рік

Спроба аналізу

СТВОРИМО УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ДОБРИХ ФАХІВЦІВ

"Розпочався 75-й навчальний рік нашого університету будівництва і архітектури", – сказав після привітання колеґ-викладачів та співробітників університету ректор д.т.н. Анатолій Михайлович ТУГАЙ на зборі колективу 31 серпня.

"У зв'язку з цим нам треба підвести підсумки діяльності за минулий навчальний рік та визначити завдання колективу у новому навчальному році", – продовжив ректор. Чи треба було? Мабуть, треба. "У минулому році наш КНУБА випустило 1100 спеціалістів і магістрів. А 5 років тому ця цифра дорівнювала 1800. Де ж поділися ті 700 майбутніх фахівців? – запитав ректор. Багато з них позабирали свої документи, пов'язуючи це з тим, ніби-то в КНУБА вчитися важко і є багато навчальних закладів, де їх візьмуть на навчання, не мордуючи під час захислення курсових проєктів, виконання розрахунків..." Чи це справді так? Мабуть, так. Адже декілька деканів нашого університету подали до ректора доповідні, у яких вказувалося прізвище викладачів, які "допускали" до іспиту 5, 8, 10 студентів, інші від 10 до 16-ти допущені не були. Таким чином на курсах практично іспити не відбували і студенти не вийшли на сесію.

Справді, "становище у нас загрозливе з успішністю студентів. І це може привести до масового відрахування студентів з університету" – ректор навіть слова декого з деканів КНУБА. Вони як у воду гляділи. Адже за рік з університету було відраховано 811 чоловік. "Це і переможці олімпіад, молодь, зарахована за співбесідою, і взагалі, добрі, нормальні студенти. Чи ми розучилися вчити?" – запитав присутніх Анатолій Михайлович.

Дуже давно професор Тугай не говорив до колеґ так різко, не називав окремих прізвищ...

На зборах доповідач торкнувся це багатьох питань: наукових досліджень та роботи науковців КНУБА, навіє статистичні дані. Отже, в університеті виконано наукових досліджень на суму 3510,7 тис. грн., в тому числі за рахунок Держбюджету – 1170,6 тис. грн. На замовлення підприємств і організацій були виконані роботи на 2340,1 тис. грн. Вченими закладу видано 804 друкованих праць, в тому числі 37 підручників та навчальних посібників, монографій, 756 статей, отримано 35 патентів України. 23 кандидатських дисертації і ін.

ЩОБ ПІДВИЩИТИ ОБОРОТИ У НАВЧАННІ...

Після закінчення зборів професорсько-викладацького складу редакція газети звернулася до кількох деканів університету з питаннями: "Що треба робити, щоб студенти успішно навчалися в нашому вузі і не думали переходити у інші заклади для навчання?"

"НЕОБХІДНА ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ"

В. М. СМІРНОВ,
декан ФАІТу, професор:
– Викладачів недобрих нема,
є погана організація педаго-

гічного процесу. Так, наприклад, викладач повинен проводити консультації із студентами по 30 хвилин з кожним, тобто 25 годин відпрацювати із студентами, окрім занять. Часто буває інакше. Викладачі у суботу запрошують на консультації студентів з усіх факультетів, де вони працюють, всіх разом (так працює доцент кафедри опору матеріалів П. О. Іваненко). Хіба так можливо проконсультувати студента?

На мою думку, із введенням положень Болонської декларації в організацію навчального процесу, які допоможуть адаптуватися у європейських нормах і стандартах в освіті, науці, техніці, кожний викладач повинен знаходитися на робочому місці протягом 6 годин. У нас же відбувається це лише за розкладом. Раніше, 15 років тому, всі викладачі працювали в університеті свої 6 робочих годин. І ніхто цього положення не відміняв.

Ще одна проблема. Завдання, отримані від викладачів різних кафедр, студенти прагнуть "скачати" з мережі Інтернет, і виходить, що відвертий неук може обійти відмінника. Отже і тут необхідна така організація роботи, щоб зробити це було неможливо.

У нас часто викладачі працюють дідівськими методами. Прочтав лекцію – одразу вияви у студентів рівень знань. Якщо студент не має базових знань – вчитися йому важко. Наприклад, проф. О. О. Журявель (нині, на жаль, покійний) розпочинав з повторення шкільного курсу, організував колокауми. Хочеться відзначити і викладача (завідувач кафедри фізики доцент В. І. Кляпченко), який справді хоче навчити молодь, прагне знищити проблему, дати їм "базу". І лише у нього фізика знають. А найголовніше це – заслуговувати кафедри на ректораті!

ЗМІНИТИ МЕТОДИКУ ВИКЛАДАННЯ ВСІХ КУРСІВ В УНІВЕРСИТЕТІ С. П. ВОЙТЕНКО, декан факультету ГСУТ, професор:

Маю декілька думок, пропозицій.

1. У нинішніх студентів відсутня базова шкільна підготовка. Це створює розрив між вимогами викладачів і знаннями, які необхідні студентам. Вважаю, що треба повністю переосмислити методику проведення занять. Наприклад, на 1 курсі спочатку треба повторити шкільну програму. Для чо-

го? Щоб добре засвоювався матеріал, який викладається в університеті. І головне. Слід перейти на більш глибоку повсякденну, повсякчасну індивідуальну роботу викладачів із студентами.

2. Необхідно змінити психологічний стан викладачів. Студенти сьогодні інші, ніж були 20 років тому. І хочемо ми чи ні, а у викладачів виникла загальна проблема – змінити методику викладання всіх курсів як гуманітарних, фундаментальних, так і фахових спеціальних дисциплін. Необхідно більш відповідальне ставлення викладача до студента. Не всі студенти лідери, є дуже добрі, працюють!

3. Мабуть, слід створити в університеті групу, яка б вивчала й розробляла рекомендації щодо постановки та методики викладання дисциплін в КНУБА.

ТРЕБА СТАТИ НА МІСЦЕ СТУДЕНТА І. Т. ПРОКОПЧУК, декан сантехнічного факультету, професор:

– Моя відповідь така. Якщо вже ми стали викладачами у ВНЗ, то, насамперед, треба якнайкраще ставитися до студента, давати йому побільше знань. Для цього треба прагнути більш якісно читати лекції, щоб студент-слухач був ними зацікавлений, тоді він і відвідуватиме їх.

Студенту зараз нелегко. Багатьом, щоб вчитися, треба працювати. Є молодь у якій низьке матеріальне становище. Виникають проблеми з відвідуванням. Отже, треба поставити себе на місце студента. Розібратися у всьому. У деяких слабка підготовка, тому вони і складають заліки, іспити, контрольні, курсові з 2–3-го разу. У інших – свої труднощі. А викладач повинен виникнути у всі ці проблеми, а

не дівастися курсово, сказати: "неправильно, ідіть робіть далі" (як часто роблять багато викладачів).

За принципами Болонської конвенції нині на 1 курсі спеціальності ТТГПВ розпочнеться педагогічний експеримент. Згідно із програмою буде запроваджена кредитно-модульна система організації навчального процесу. Дисципліни, яких ми навчасом, студенти складаватимуть модулями тобто частинами. Склали одну частину, потім другу, далі третю... Таким чином студент ритмічно, без перевантажень буде вчитися. А викладач бачитиме, що студент знає і що треба дочити. За кордоном ця система працює з 1999 року.

Отже, ще раз повторюю, відповідаючи на Ваше запитання. Студентів треба любити. Давати їм побільше знань. Жорсткий підхід до навчання

не забезпечить добрими результатами. Часто той, хто надмірно вимагає, сам не дає знань. Всі видатні методисти-викладачі нашого КНУБА були професіоналами, володіли педагогічною майстерністю і були терпимими до студентів!

І. ГЕРАЩЕНКОВА

Шляхова композиція

ВІТАЄМО З ВИДАТНОЮ СПОРТИВНОЮ ПОДІЄЮ!

Гросмейстер України з шахової композиції професор С. Рейцен (зліва) і зав. кафедрою фізикохімії спорту, професор С. Канішевський з Кубком, який передано до музею спортивної слави України

Професор кафедри міського будівництва університету Євген Олександрович РЕЙЦЕН є президентом Всеукраїнської комісії з шахової композиції. Він – делегат нашої держави у Постійній комісії з шахової композиції ФІДЕ, куди входять 39 країн світу, які беруть участь у щорічних засіданнях міжнародних конгресів з шахової композиції.

Цього року 47-й міжнародний конгрес з шахової композиції відбувся у Халкіді (Греція). На ньому збірній України було вручено Кубок за II місце у VII-му Чемпіонаті світу зі складання шахової композиції. З цією знаменною подією привітав команду Прем'єр-міністр України, президент Національного олімпійського комітету України Віктор ЯНУКОВИЧ. На конгресі професору Рейцену було присвоєно звання міжнародного арбітра з шахової композиції, а наказом від 16 серпня ч.р. по Держкомспорту України присвоєно звання Гросмейстера України. Обидва звання у Києві присвоюються вперше.

Інф. газети

Гімном незалежної України розпочалася 30 серпня традиційна зустріч керівництва університету з студентами I курсу.

Ведучі Світлана Шароградська з ЦКД університету та студентка ІТЕП Іра Рачковська розповідали багато цікавого з історії міста та рідного КНУБА.

З почесним званням "Студента КНУБА" вітає першокурсників ректор університету, д.т.н., професор А.М.Тугай. "Долю університету, 75-літнього навчального закладу, вручаю сьогодні я Вам, – розпочав своє слово Анатолій Михайлович. Це єдиний вуз України, де виростили трьох героїв України, понад 80 лауреатів державних премій, премії ім. Т. Шевченка, заслужених діячів науки і архітектури, видатних керівників як на державному, так і на місцевому рівнях, які своєю працею, науковими досягненнями здобули визнання університету як провідного навчального закладу України..."

Наш університет провінним був ще в Радянському Союзі, його знають закордоном. Ви прийшли сюди для здобуття знань, але це шлях нелегкий: спочатку навчання, потім дослідження, робота на

Студент КНУБА

ПЕРШИЙ КУРС – НЕ ПЕРШИЙ КЛАС, АЛЕ ТАКОЖ ПЕРШИЙ РАЗ

будовах. Все підпорядковано будівництву..."

Традиційно студентів I курсу вітає Голова Солом'янської райадміністрації І. П. Сидоров. З його вуст молодь почула, що весь будівельний комплекс Солом'янського району нині очолюють випускники КНУБА. Багато будівельних організацій бажають бути у себе фахівців саме з цього закладу.

Відомі всім нам артисти-студенти привітали першокурсників концертом. Так, пісню "Зозулька" привітала юнаків і дівчат Іра Зайцева, студентка архітектурного. Чудовими оплесками нагородили студентку будівельного Аню Андрущенко за пісню "Я не вмю жити без тебе..." В концерті взяла участь і Тарна Олуд, студентка факультету АІТ. Своєю пісню "Вербка" Тетянка викликала незвичайне захоплення дівчат, а юнаків довела до екстазу.

На закінчення першокурсник Антон Сологуб натхненно прочи-

тав Клявту першокурсника. Ректор КНУБА проф. А. М. Тугай прозвонив новий зміни перший студентський зв'язок.

Щастя Вам та успіхів у навчанні!

Інф. газети

КОЛОНКА ПЕРШОКУРСНИКА

- ✓ У 2004 році Київський національний університет будівництва і архітектури закінчили понад 1200 студентів, які отримали освіту бакалавра, спеціаліста і магістра.
- ✓ Бакалаврський диплом з відзнакою отримали 127 чоловік. Серед спеціалістів і магістрів – 126 випускників вчилися на "відмінно" отримали дипломи з відзнакою.
- ✓ У 2004 році студентами було захищено 689 дипломних проектів та 145 магістерських робіт. Для використання на виробничій рекомендацію 292 дипломних проекти.
- ✓ В цьому році спільно зі студентами видано 68 публікацій та тез доповідей, з яких 3 публікації були видані студентами самостійно.
- ✓ За участю студентів отримано 7 патентів на винахід та подано 9 заявок на патенти.
- ✓ 8 студентів університету стали переможцями II етапу Всеукраїнської студентської олімпіади 2002/2003 н.р. і їх було відзначено Дипломами Міністерства освіти і науки України.
- ✓ Крім Всеукраїнських олімпіад 11 студентів університету брали участь у 5-ти Міжнародних студентських олімпіадах, де студенти показали високий рівень знань.

Інф. газети

ЧОМУ ОБРАЛИ БУДІВЕЛЬНИЙ?

Катя ПАЛИВОДА вступила до нашого університету на спеціальність ГД (геодезія). На наше запитання дівчина відповіла: "Понадусе душа лежала саме до цього закладу, хоч пробувала свої сили й в інші вузи. Крім то-

Інф. газети

го моя мама навчалася тут, потім працювала за спеціальністю".

***

Олексій КРОЛЕВЕЦЬ обрав спеціальність МО будівельного факультету.

– Ви обрали МО, тому що батько ваш працює менеджером в Києві?

– Зовсім ні, я сам собі вирішив, де вчитимусь, ще зі школи. На мою думку, спеціальність – перспективна, цікава, добреоплачувана. На батька не рівнявся, обрав майбутнє сам.

***

На запитання "Чому обрав КНУБА" студент-контрактник I курсу ІТЕП Діма ГРИНЕНКО відповів: "Близько до дому", але

неважно було зрозуміти, що хлопець бравує.

– Пробував свої сили вступити ще кудись?

– Так, вступив до НАУ, але не хотів вчитися, бо там великий гомін.

Що ж, мабуть, у нас тихіше, але шлях до перемоги нелегкий. Бажаємо тобі, Дімо, перебороти всі труднощі й стати добрим фахівцем!

ВСЕ МОЖЛИВЕ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ, ВІДПОЧИНКУ І ДОПОМОГИ СПІВРОБІТНИКАМ

В профкомі співробітників університету велику й відповідальну роботу проводить комісія по соцстраху. Вона займається питаннями лікування, відпочинку, виплати матеріальної допомоги співробітникам та членам їх сімей, організує відпочинкові дії співробітників; на новорічні свята робить малечі приємне – купус подарунки. Комісію очолює Голова профкому співробітників університету Микола Дмитрович ВАСИЛЕВСЬКИЙ. Заступниками комісії є Г. М. Тимінський та Т. М. Остроухова.

Газета звернулася до профкому з проханням детальніше розповісти про роботу комісії та про зміни, які сталися за звітний період. Ось дані, які ми отримали:

– У 2001 р. змінився порядок оформлення видачі путівок, оформлення лікарняних листів, оформлення допомоги при народженні дитини, погляд на дитинку до 3-х років та документів на поховання. Ці зміни зумовили рішенням Кабінету про передачу фонду соцстраху у державну власність. До 2001 р. питання соцстраху займали профспілки.

Постановою фонду соцстраху від 9.07.2001 р. було затверджено "Положення про комісію організації із загальнооб'єктового державного соціального страхування у зв'язку із тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованнями". Цим положенням було рекомендовано підприємствам та організаціям створити аналогічні комісії. Чисельність цієї комісії повинна бути в пропорції 50% членів від адміністрації та 50% від профспілки. Наказом ректора № 285 від 21.11.2001 р. така комісія в університеті була створена. Її головою призначено М. Д. Василевського, головою профкому, заступниками – Г. М. Тимінського та Т. М. Остроухову.

Розроблено "Положення про загальноуниверситетську комісію по соціальному страхуванню", в якому відпрацьовано порядок оформлення

лікарняних листів, розподілу путівок, оформлення державної допомоги.

Комісія щорічно складає план своєї роботи, подає заявки на санаторне лікування, звітує перед Фондом соцстраху Солом'янського району.

Комісія працює спільно з медпунктом університету, санаторієм-профілакторієм та спортклубом.

У 1999 р. 45 наших співробітників лікувалися в санаторіях, хоч за планом міського комітету профспілки лише забезпечувалися путівками 16 чоловік. Через рік лікування отримали

важ 54 чол. (при плані 20). У 2001 р. – 79, у 2002 р. – 56 чол., у 2003 р. – 43. Чому виникла така різниця? Через те, що наш профком отримав у міському комітеті профспілки санаторні путівки, що не були реалізовані в районах профспілки нашої галузі та у вузах Києва.

У 1999 р. 40 чол. відпочивали на базис відпочинку та пансіонатах, а в 2000 р. – 78 чол., в 2001 р. – 60 чол., в 2002 р. – 80 чол., в 2003 р. – 60 чол. Щорічно понад 42 дитини співробітників та путівками міського профспілки відпочивають на базис у Закарпатській, Полтавській, Київській та у Криму. За звітний період у Київській бальнеологічній лікувальні 20 чол.

За оформлення лікарняних листів в профкомі відповідає Тамара Михайлівна Остроухова. В 1999 р. число випадків тимчасової непрацездатності було 408, тобто наші співробітники прохворіли 7077 календарних днів. В 2000 р. 347 чол. хворіли 6120 днів; в 2001 р. 338 співробітників знаходилися на лікарняному 6282 дні; в 2002 р. 465 чол. – 7163 дні; у 2003 р. 381 чол. – 6112 днів.

Разом із пунктом охорони здоров'я КНУБА було зроблено аналіз тимчасової непрацездатності. На що найбільше хворіють наші співробітники? Хвороби дихання – близько 193 чол. терміно від асудити, що склало 1760 днів. На II місці – хвороби системи кровообігу (хвороби серця), на які хворіли 59 співробітників 1578 днів. 32 працівники терплять через хвороби нервової системи, 25 – через органи травлення 54 чол. вимущі щорічно отримувати лікарняні по догляд за хворими. По результатах аналізу складаються групи диспансерних хворих із подальшим лікуванням в санаторіях, в санаторії-профілакторії, на базі спортивного комплексу.

За рахунок позабюджетних коштів в університеті працює медпункт для співробітників, фінансується спортив-

но-оздоровча база "Будівельник".

Згідно Колективного договору адміністрація університету перераховує на рахунок профкому співробітників частину коштів із прибутку КНУБА, що використовується для соціально-матеріальної допомоги співробітникам. Ці кошти та 30% коштів від членських внесків використовуються профкомом для часткової компенсації пов'язаної із смертю співробітників та їх близьких родичів, для допомоги у випадку скрутного матеріального становища, для організації літнього відпочинку співробітників та членів їх сімей, для придання новорічних подарунків та ін. Так, наприклад, матеріальну допомогу у 2000 р. отримали 385 чол. на суму 35 тис. 430 грн., у 2001 р. 331 чол. на суму 37 тис. 042 грн., у 2002 р. 394 чол. – 68 тис. 098 грн., у 2003 р. 348 чол. – 70 тис. 122 грн., у 2004 р. (I та II кварт.) 125 чол. – 12 тис. 318 грн.

Крім того, за рахунок фонду ректора нагороджуються співробітники у зв'язку із ювілейними датами народження, надання матеріальної допомоги співробітникам в особливо скрутних становищах та ін. Так, матеріальну допомогу в 2003 р. одержали на суму 362031 грн., премії у зв'язку із ювілейними датами народження – 35822 грн., матеріальної допомоги по похованні – 3341 грн. В цьому році можна назвати такі цифри за цього півроку. Матеріальна допомога ювілейною датою народження – 23536; матеріальна допомога на поховання – 11561 грн.

Отже, комісія по соцстраху університету робить все можливе, щоб якнайкраще забезпечити членів профспілки путівками на відпочинку і лікування, надати в разі потреби матеріальну допомогу співробітникам та ін.

**М. ВАСИЛЕВСЬКИЙ, голова комісії,
Г. ТИМІНСЬКИЙ, Т. ОСТРОУХОВА,
заступники голови комісії**

ЗОСЕРЕДИТИ УВАГУ ДО АКТИВНОЇ УЧАСТІ У ПРОФСПІЛКАХ

Доцент Андрій Андрійович ГРОМ – директор науково-дослідного комплексу університету – вже тривалий час очолює комісію з організаційних питань профкому університету. "А+Б" попросила А. А. Грома відповісти на кілька питань щодо роботи комісії.

– Андрію Андрійовичу, скажіть, що означає організаційно-масова робота профспілки?

– Це сукупність специфічних методів і форм їх внутрішньої діяльності, ефективність яких залежить від дотримання гласності в роботі, єдності слова і діла, зв'язку з масами та опори на них.

– Чим займається комісія?

– Основні питання – це облік членів профспілки (постанова та зняття з обліку, прийом нових членів), планування роботи профспілки та конференції, звіти і вибори у профгрупах і на факультетах. Далі – штампи профкомової документації, виготовлення нових печаток нація з іншими громадськими організаціями: профкомом студентів, радою праці та ветеранів, жіночою радою.

Наша комісія постійно підтримує зв'язок із Радою Профспілки працівників освіти і науки України, Центральним комітетом профспілки працівників освіти і науки України, вивчає досвід роботи інших Профспілки працівників освіти і науки Києво університету та газети роботою профспілки КНУБА. Однією з важливих наших дій є індивідуальні консультації з питань внутрішньо-профспілкової роботи.

– Скажіть, Андрію Андрійовичу, чи робота комісії, яку Ви очолюєте, пов'язана з діяльністю університету і наскільки тісний цей зв'язок?

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

– Зрозуміло. Ось приклад. П'ять років тому наш університет отримав статус НАЦІОНАЛЬНОГО. Стала розвиватися й поширюватися номенклатура спеціальностей підготовки фахівців: бакалавр, спеціаліст та магістр, з'явилися нові кафедри, деякі факультети змінили назву. Отже, треба було створити нові профспілкові групи, внести зміни до структури профспілки.

УЗДОВЖ КАДЕТСЬКОГО ШОСЕ...

Звичайні кияни, щоб показати місто, ведуть всіх прибулих у так зване історичне ядро Києва – Андріївський узвіз, Хрещатик, Поділ, Печерськ... Але є в місті ще незаслужено припинене загальною думкою "тих київських передмість і околиць". А втім історія цих місць цікава й захоплююча.

Склався певний стереотип, – мовляв за нинішнім Повітрофлотським мостом Київ вже й закінчився. Але, на щастя, місто наше зберегло й може повідати багато цінної інформації з історії буваших окраїн, без яких Київ не був би Києвом.

Майже кожного дня студенти нашого університету, їдучи на навчання, чують назви місцевостей – Шулявка, Повітрофлотський проспект, Солом'янка, Севастопольська площа, Чоколівка, Жуляни і ін. Отже, сьогодні придімо увагу саме ним.

Кадетське шосе

Історичний початок нинішньому Повітрофлотському проспекту (на жаль, тут практично не збереглися матеріальні пам'ятники давнини) був складений десь у середині XIX століття прямим, як стріла, Кадетським шосе. В той час шосе являло собою приміську дорогу, яка поєднувала вулиці Глибочицьку і Львівську (до недавня – вул. Артема) із Кадетським корпусом, який ще будувався. Він був розташований на землях Митрополічного Шулявського дому – замиської резиденції київських митрополитів (про самий Кадетський корпус буде пізніше).

Тривалий час Кадетське шосе закінчувалося досить великою площею перед головним фасадом Кадетського корпусу. По суті, нинішнім орієнтиром цього старого шляху може слугувати сучасна вул. В. Чорновола (до недавня – вул. С. Косіора) та частина сучасного Повітрофлотського проспекта (приблизно до сучасної вул. Лукшанька). Далі починалася територія, яка належала Кадетському корпусу, (нині тут Міністерство оборони України і Генеральний штаб України). Територія була засаджена рясною рослинністю і назива-

лася Кадетським гаєм. Так тривало до 1920-х рр., коли у зв'язку з будівництвом аеродрому "Жуляни" (1924 р.) дорогу продовжили до селища Чоколівка (приблизно район сучасної Севастопольської площі) і вулиці дали назву Повітрофлотське шосе. Потім дорогу перейменували, але пізніше, в 1944 році, попередня назва повернулася. До Повітрофлотського шосе приєднали у 1961 р. вулицю Аеро-вокзалну, як зручну швидку трасу до аеродрому в об'їзд житлової забудови. Пізніше у 1967 р. Аеровокзална була відділена від Повітрофлотського проспекта (який став так називатися з 1963 р.) і за нею закріпилася назва – вулиця Народного ополчення.

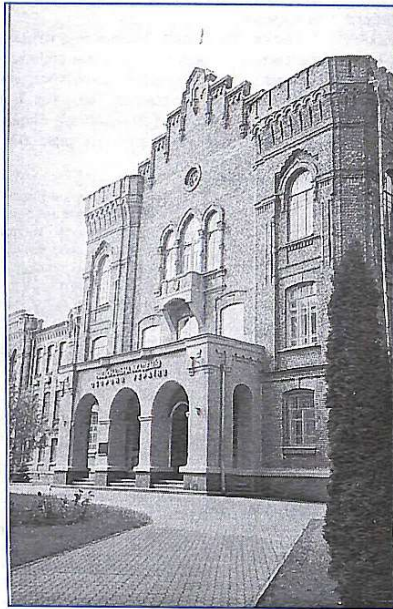
Кадетський гай

Вже у XVII столітті згадується місцевість ШУЛЯВКА, що знаходилась у верхів'ях давньої річки Либідь. Упродовж ріки були розташовані водяни млини. У I половині XVII ст. туди заповідна місцевість перейшла у володіння Київських митрополитів, які протягом понад 100 років мали тут літню резиденцію під назвою Митрополічий Шулявський дом (або дача). Сама резиденція знаходилась

саме там, де у XIX ст. був зведений Київський Володимирський Кадетський корпус. Земля, що була навколо – 300 га, була зайнята садом, березовим гаєм та ін. До речі, в ті часи Шулявка займала місцевості значно більше, ніж нині. Вона охоплювала територію від Лук'янівки до сучасної Севастопольської площі та Караваєвих Дач. Тут влітку відпочивали студенти Києво-Могилянської Академії й зародилася традиція "київських майвок" – замиських пікніків городян, які відбувалися на початку травня...

У 1807 р. мешканці Митрополічий Шулявської дачі стали свідками першого у Києві польоту аеростату. Правда, він тривав близько 10 хвилин і організований був заїжджим "цесарським" (тобто австрійським) підданним, але подія стала справжнім бумом для київської публіки. На показі були присутні сам митрополит Серапіон Олександрійський та військовий губернатор Києва генерал Михайло Кутузов (майбутній переможець Наполеона у війні 1812 р.)

Однак, до середини XIX ст. митрополічача резиденція занепадала – відчувався пев-

Споруда будована колишнього артилерійського училища, з яким київські легенди пов'язують перебування в Києві генералів Лавра Корнілова і Миколи Юденича, лідерів Білого руху Громадянської війни (сучасне фото)

ний дефіцит у фінансуванні. Тому у 1847 р. землі митрополита виставили у продаж.

Частина земель закупило військово-відомство – саме на цій ділянці будувався кадетський корпус. А на другій частині Шулявки, на лівому березі Либіді стали будувати дачі

(саме ця ділянка нині зветься Шулявкою). Пізніше на Шулявці було побудовано корпуси Київського Політехнічного інституту.

Живописний Кадетський гай, що тягнувся від корпусу для навчання кадетів до Севастопольської площі довгий час був улюбленим місцем відпочинку киян. Лише у 1878 році біля південного краю гаю розташували новий Солом'янський цвинтар, який був перенесений сюди у зв'язку із будівництвом залізниці. Кілька ділянок цвинтаря було закріплено за Кадетським корпусом – тут ховали викладачів, службовців та вихованців корпусу. По суті Солом'янський цвинтар завдяки цьому став першим в Києві меморіалом військової слави. На території же самого Кадетського гаю в 1914–1918 рр. було споруджено Миколаївське артилерійське училище. В 1918 р. у ньому знаходився перший Український національний університет, у відкритті якого взяла участь В. Винниченко і І. Огієнко. Фасад цього будинку виходить на сучасну Солом'янську площу і тут розташовано Національну Академію оборони України.

Крім цього на місці Кадетського гаю розташована житлова забудова вулиці Ю. Фучика, Курської, Уманської, Єрванської і ін. – межі гаю умовно можемо визначити сучасними Повітрофлотським проспектом, Чоколівським бульваром і лінійою залізниці від платформи "Караваєві дачі" до Повітрофлотського шляхопроводу.

К. ГРЕЧИН; студкор газети, за матеріалами О. Браславця в журналі "Я, студент".

(Далі буде)

Десять днів у Канаді *Подорожжі*

Влітку цього року ми з дружиною протягом десяти днів перебували в Канаді. Як відомо, в XVI–XVII ст. першими з європейців в цій країні були французи. XVII–XVIII ст. – це період суттучок французьких поселенців з англійськими колонізаторами, участь у цій боротьбі з одного і другого боку брали індіанські племена. Боротьба закінчилася перемогою англійців, і після семирічної війни з Паризьким миром 1763 р. Канада перейшла під англійський прапор, а в 1867 р. була визнана англійським домініоном.

Перемога англійців відбулася і на співвідношенні кількості французів та

англійців у цій країні. Якщо у 1931 р. в Канаді жило французів 28%, а англійців – 27%, то в кінці XX ст. англо-канадців було вже 60%, а франко-канадців – 24%. В Канаді дві державні мови англійська та французька. Країна поділяється на 10 провінцій та дві території. Зараз населення Канади швидко зростає, переважно, за рахунок імігрантів, якщо в 1931 р. воно складало 10,8 млн, то зараз – біля 32 млн.

Канада – високорозвинута капіталістична індустріально-аграрна країна, економічно тісно пов'язана з США. Вона за обсягом валового внутрішнього продукту посідає 7-е місце в світі та одне з перших місць за його розмірами в розрахунку на душу населення.

Летіли ми в Канаду через Амстердам – столицю Нідерландів. Аеропорт Амстердама – один з найбільших у світі, він має біля сотні воріт – виходів до літаків. З Амстердама попрямували до Монреалю аеробусом, що вміщує близько 300 пасажирів.

Назва Монреаль – найбільшого міста Канади перекладається як "Королівська гора", ця гора дійсно знаходиться в центрі міста, а на її вершині побудований один з великих соборів – собор святого Йосифа.

В Монреалі, як ми пізніше побачи-

ли, є райони, де кучно проживають китайці (іх найбільше), італійці, українці, євреї.

Провінції Квебек, переважно, франкомовна. В цій провінції та в провінції Онтаріо зосереджена більша частина промисловості Канади, функціонують 5 університетів Французька мова переважає в телевізійних передачах, у вуличних рекламах, у спілкуванні жителів. Ми зупинилися в готелі на одній з центральних вулиць Монреалю. У кожному номері готеля є кави, чай, цукор та йог замінники, сухі вершки та апарати для приготування вранішньої кави чи чаю. У ванній кімнаті – кілька рушників, фен, шампуні, лосьйони, мило, шапочка на волосся тощо. Для тих, хто курить – спеціальні номери, про що клієнт попереджає адміністрацію.

На другий після прибуття день відвідали собор Нотр-Дам, який має в інтер'єрі значно багатший вигляд, ніж Паризький Нотр-Дам. Гуляючи по місту, вийшли на одну з приток річки Святого Лаврентія, на якій розташований Монреаль. На березі притоки знаходиться житловий будинок HABITAT, де на перший погляд, всі квартири розташовані хаотично. Кожна квартира має характер окремого будинку у вигляді паралелепіпеда з окремим входом, балконом, де ростуть квіти. Цей твір Моше Савдана спочатку викликав велике несприйняття, а зараз розглядається як один з вдалих прикладів сучасного житла.

Монреаль міститься на двох великих островах, що омиваються дуже широкою і повноводною річкою святого Лаврентія. В місті проживає 3,1 млн. чоловік, воно розташоване на вираженому рельєфі, має багато зелених насаджень. Цікаві будівлі Всесвітньої виставки (1967 р.) та Олімпіади (1976 р.).

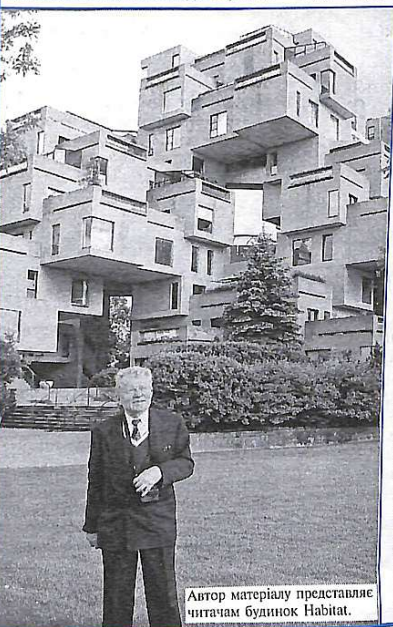
Ми відвідали великий католицький собор, а вони тут переважають, з

прекрасною акустикою. Пообідали в полінезійському ресторані, де прийняли "шведський" стіл, тобто відвідувач за попередньо внесеної гроші вибирає сам, скільки і що він хоче з'їсти. Така система досить поширена в канадських ресторанах. Після обіду поїхали серпантином на вершину гори, де стоїть собор св. Йосифа, звідки відкривається чудовий вид на місто.

У центрі Монреалю знаходиться підземне місто, в якому, крім метро, розташовані магазини, кафе, ресторани тощо. Вечері милувалися таким місцем. У багатопверхових хмарочосах в центрі міста світається майже всі поверхи, підсвічуються також всі храми, переважно, католицькі, в результаті чого створюється дуже красива панорама.

Возив нас по Канаді наш старший син Гор, який прилетів з Мінеаполіса, де він живе з сім'єю, і взяв напрокат в Канаді автомобіль "Форд". В один з днів ми поїхали до міста Квебека – Сіті. По дорозі відвідали два варті уваги об'єкти. Перший – це Циклорама, яка являє собою велику циліндричну споруду, збудовану в кінці XIX ст. В центрі її – кругла площа, на яку треба підніматися гвинтовими сходами. З площадки відкривається круговий огляд Єрусалима часів страти Ісуса Христа. Зображення являє собою велику циліндричну живописну панораму, перед якою розташовані об'ємні фігури людей та тварин. Над панорамою протягом чотирьох років працювали п'ять художників з різних країн. Панорама виконана в реалістичній манері з великою кількістю дрібних деталей, для розглядання яких відвідувачам пропонують біноклі. Під негоспосну музику йде розповідь про події, що відбувалися в той час, спочатку англійською, потім французькою мовами.

В. МИХАЙЛЕНКО, професор (Далі буде)

Автор матеріалу представляє нитачам будинок Habitat.

ЗОСЕРЕДИТИ УВАГУ...

(Продовження. Початок на 2 стор.)

– Що зроблено комісією за звітний період?

– Насамперед почну з того, що профспілка університету складається з 19 профіорів факультетів, підрозділяється на науково-дослідні організації, до складу яких входять 84 профспілкові групи. На профспілкову обліку знаходяться 1658 членів. Для порівняння зміни кількості скажу, що на 1 липня 1999 р. було 1634 члена профспілки.

За звітний період було проведено 11 конференцій трудового колективу, 54 засідання профкому та 23 засідання президії профкому. Що стосується роботи профкому та його комісії необхідно відзначити, що профкомом проводиться велика робота з питань соціально-економічного та правового захисту членів профспілки, культурно-масової роботи, охорони праці та безпеки життєдіяльності. Багато членів профспілки звертаються по допомогу з різних питань і у більшості випадків її отримують.

Для забезпечення умов реалізації питань соціально-економічного та правового захисту співробітників університету комісія з організаційних питань велику увагу приділяє укладанню Колективного договору, який регулює соціально-трудові відносини у колективі, закріплює ряд гарантій та пільг.

– Що Ви хотіли б побажати членам профспілки університету надалі?

– Всім нам потрібно більше і активніше ставити конкретні питання, які стосуються концепції університету, і разом з адміністрацією їх вирішувати. Надалі профспілком необхідно зосередити увагу на залученні членів профспілки до активної участі у профспілковій роботі, удосконаленні роботи по навчанню профспілкового активу та його резерву, на посиленні виконавчої дисципліни профспілкових активістів.

Нам'ятаємо

У ПРОМЕНЯХ ЛЮДЯНОСТІ І НАУКИ

Спогади про професора С.О. Слюсаренка

Серед плеяди провідних науковців, які зробили значний внесок у розвиток науково-технічного прогресу, підготували і виховали тисячі інженерних та наукових кадрів, особливе місце займає к.т.н. професор Степан Оксентійович Слюсаренко, третя річниця зі смерті якого виповнилася недавно.

Уроженець с. Юзефівки Рокитнянського району Київської області, брав участь у Великій Вітчизняній війні, де протягом 5 років перебував на командних посадах інженерних військ у діючих частинах Сибірського Південно-західного і Закавказького фронтів; закінчив війну капітаном.

За бойові заслуги нагороджений орденом "Отечественной войны" II ступеню, медалями "За оборону Москви", "За победу над Германией в Великой Отечественной войне 1941-1945 гг."

— До останніх хвилин життя ми збережемо найкращі спогади про Степана Оксентійовича Слюсаренка, завідувача нашою кафедрою протягом 18 років (1970—1988). Він працював деканом нашого будівельного факультету 12 років. Проявив себе талановитим організатором на початку та наукового процесу. Професора Слюсаренка поважали колеги, друзі, студенти. Його любили всі за особливу демократичність, справедливість та порядність. Професійна вимогливість поєднувалася у нього із доброзичливістю, він завжди був готовий допомогти людям. Під час його завідування кафедрою стала однією з кращих в інституті, стала кафедрою однодумців. Паралельно із педагогічною діяльністю С. О. Слюсаренко сам керував і залучав до науково-дослідної роботи всіх викладачів і співробітників кафедри. Працювала й галузева науково-дослідна лабораторія основ і фундаментів промислових будівель і споруд. А у 1976 р. Степан Оксентійович організував галузеву науково-дослідну лабораторію основ і фундаментів сільськогосподарських будівель і споруд та став її керівником. Під його керівництвом складена карта інженерно-геологічного районування України.

Професор С. О. Слюсаренко під час роботи в деканаті будівельного факультету, 1964 рік.

Після демобілізації з армії в 1946 р. вступив до Київського інженерно-будівельного інституту, який закінчив в 1951 р. Через 2 роки він вже поєднує викладацьку роботу із науковою діяльністю.

За трудову діяльність професор С. О. Слюсаренко нагороджений орденом "Знак Пошани", "Відмінник освіти України", багатьма грамотами та подяками.

Пам'ять про Степана Оксентійовича назавжди збережеться у серцях тих, хто з ним працював і спілкувався. Своїми спогадами діляться завідувач кафедри основ і фундаментів, професор Ігор Петрович Бойко, професор кафедри Галина Петрівна Степаненко, доцент Марина Опанасівна Глотова.

Всі наукові праці професора відзначалися новизною, оригінальністю та глибиною досліджень. Він автор 140 наукових праць і 18 авторських свідоцтв. За час роботи в КІБІ він підготував 13 аспірантів, серед яких 4 — іноземці. Його учні стали інженерами, викладачами, науковими працівниками, які ведуть дослідження, займають керівні посади в наукових і виробничих організаціях України та країнх світу.

У 2000 році С. О. Слюсаренку присуджено премію ім. М. С. Буднікова. Степан Оксентійович Слюсаренко брав активну участь у громадському житті; близько 20 років очолював Раду ветеранів КНУБА, багато років був депутатом Жовтневого та Залізничного районів Києва.

Останні роки життя працював професором нашої кафедри. Всі ми пам'ятаємо його як цікавого співрозмовника, здібну, високоосвічену людину. В його особі поєднувалися вмінна цілеспрямованість нести відповідальність за доручену справу, велике душевне тепло і чуйність у ставленні до людей.

Помер Степан Оксентійович Слюсаренко в 2001 р. і похований на Лісовому кладовищі в м. Києві.

До вашого столу

ЩО МИ ЗНАЄМО ПРО КАРТОПЛЮ?

Картопля — це найбільш вживаний, найпоширеніший продукт. Побуває помилкове твердження, що вона є дуже калорійною, проте її калорійна цінність складає лише 26 калорій на 100 г. Картопля відіграє важливу роль у дієтичному харчуванні, її можна вважати лікувальним засобом. Добрі результати, наприклад, дає сирий картопляний сік при підвищеній кислотності шлунка (2-3 ложки соку тричі на день за півгодини до приймання їжі). У дієті немовлят при деяких недугах картопля може замінити рисовий відвар.

При хворобах органів кровообігу, що супроводжуються водянкою, позитивні результати дають "картопляні дні". Картопля містить стільки ж повноцінного білка і в добре засвоюваному стані, скільки його міститься в курчячих яйцях або у м'ясі. Це означає, що люди, які упродовж тривалого часу споживають лише саму картоплю з жиром, можуть зберігати біологічну рівновагу без шкоди для здоров'я, а поєднуючи картоп-

лю з молоком, отримують ідеальний повноцінний харч.

Картопля містить багатий набір мінеральних солей і вуглеводів, а крім того, є непоганим джерелом клітковини. Наявність у ній калійних солей сприяє виведенню з організму ріднини і зайвої спожитої солі.

А чи всі знають, як її варити і що можна з неї приготувати? Найперше, варити її на малому вогні, інакше вона зверху потрїскає, а всередині залишиться сирію. А щоб вона була ще й смачною, на 1 кг картоплі треба покласти у воду 5-6 зубців часнику і 1 лавровий листок. Картопля для гарніру буде світло-білою, якщо до води, в якій вона вариться, додати трошки оцту.

Картопляне пюре буде дуже пухким і ніжним, якщо до нього додати масла, гарячого молока і добре пом'яти гарячим. Холодне молоко, навпаки, додає картоплі сирого кошуру. Ще смачніше пюре із картоплі, звареної на парі.

З картопляного пюре, що залишилося, можна приготувати

котлети, додавши до нього сире яйце, трошки сухарів чи борошна, чорного меленого перцю. Все це добре вимішати, надати форму котлет, запанірувати в борошні і обсмажити на олії.

Молода картопля на пюре не годиться. Її краще відварити, додати сметани чи масла, густо посипавши нарізаною зеленню кропу і петрушки і проки'ятати ще кілька хвилин. До речі, щоб вона добре чистилася, її треба потримати у холодній воді п'ять хвилин.

Картоплю можна і смажити, але при цьому слід пам'ятати, що зранку вашій печінці це не дуже сподобається. Якщо ж ви все-таки вирішили це зробити, то солити треба тоді, коли картопля підрум'яниться з усіх сторін.

Картоплю можна й запекти в духовці, попередньо проколівши виделкою, щоб вона не трїскалася. А вже потім очистити її і нарізати (якщо до салату) на кубики ножем із нержавійки.

Якщо ви почистили картоплю, а з якихось причин приготувати одразу її не можете і під руками вже немає чистієї води, то її слід накрили (лише на годину) чистим вологим кухонним рушником.

Потерта картопля, з якої готуватимете деруни, ніколи не потемніє, якщо до неї додати гарячого молока.

Зібрала Н. СВИРИДОВА, студкор газети

Вдохновенне

Купоріок поезії

Сіжу в тиші я у окна
І ночь глядит в мои глаза.
Глядит и видит пустоту,
Без вдохновенья я сижу.

В руках держу я бледный лист
А ночь роняет на карниз
Свои безмолвные слова
Луна зависла у окна.

Перо бастует и эскиз
Не ладится - такво каприз
Я чувствую свою вину,
Прозрачные встретит не могу

Луна, Земля, фонарный столб
Без вдохновенья - жизнь не в толк
Без вдохновенья - красок нет
И жизнь становится как бред.

В ночной тиши я жду тебя
Без вдохновенья я - не я.
Но ты отсутствуешь порой,
А я очку дружить с тобой.

В очку ворвался нежный свет.
Меня застал врасплох рассвет.
В нем столько жизни и тепла,
А ночь была так холодна.

Спустившись к морю на ладонь
Я чувствую июльский зной
И чайки весело кричат
О вдохновения говорят.

Тебя я встретила внизу,
Когда плескалось ты в пруду.
Ты подлетело вдруг ко мне
С тобой мы были наравне.

О, вдохновение мое,
С тобой всегда мне хорошо
Июльский зной и этот пляж...
Эскиз готов - веселая чар...

2004 г. Елена КОЛОГРАДСКАЯ, архитектурный факультет, рис. автора

Мамий бізнесмен

Мати сину мовить: "Не носи ти трійок, сину, зі своєї школи!"
Але син все за одне: "Головне, що трійок є, а немає двійок"

Мати ремєна взяла та давай повчати.
Але син кричить сильніше: "Не поможе ремінь".

Ось і батько підійшов — бізнесмен з дитинства
Та й почав він говорити, щось незрозуміле сину.

Захищати буде він чи кричати, як мати,
Ні, він гривню дав дитині і закрив те діло.

Через рік і табель є, ти диви, немає трійок
А за те у нього є шкарна (дитяча) машина

Мати все ж його питає: "Де поділиси трійки?"
Він показує на батька та мовчить, як риба.

"Сину, що за знак ти показав, і чому моргаєш батьку,
Що ж то за секрети у тебе і батька?
Я ж повинна знати все!" — запитала мати.
Син почав розмову тику:
"За четвірки Він давав аж чотири гривні!"
"А за п'ять — що п'ять виходить??" — здивувалася мати.

Ні, він долари давав, та й підставив батька.
"А куди ж ти стільки дів?" — спитала його мати

"Та купив собі машину, назбирав чимало:
Я і вчителю давав, як же в школі вчитись?" — відповів їй син.

Що сказав ти, сину мій?..
Чи я не дочула, повтори, будь ласка, ще?
Ну а трагічним часом принесу лозину
Навіть батько не поможе, можеш не просити.

Травень 1998 рік. С. КУРИНСЬКИЙ, студент ПЦБ-42

Настотри на себе в зеркало

В прошлом номере газеты (№ 11—12, сентябрь 2004 г.) свои поэтические наблюдения, полученные во время работы в нашем университете, представил читателям ст. смены инспекторов охраны КНУСА, полковник запаса Сергей Петрович КИМ. Сегодня снова можно увидеть его "Взгляд со стороны". Читайте!

"С цепи сорвавшиеся наши инженеры"

Такое впечатление, что студенты
Ни разу в зеркале не видели себя.
Одежда из таких "ингредиентов" —
В "психушке" модельеры их сидят?

...Ах, бедный песик, отобрали у тебя
Твою родную цепь железную и ржавую.
И с гордостью повесил на себя
Один студент — народ кругом все
"схавает"!

Конечно же, в комплекте с башмаками,
Забывшими, когда их чистил кто-то,
Да с грязными руками, волосами —
Вот это имидж обалденный! Это — что-то!

Понять хочу по форме и по сути —
Куда идут девчата спозаранку?
По времени — учиться в институте,
А по одежке — иль на пляж, иль на гулянку.

К чему затеял этот спорный разговор?
Зачем поднал, сегодня эту тему?
К тому, что скоро кто-то в "Гипрогор"
Пойдет работать иль в подобную систему.

И вот с таким понятием красоты,
С таким вот ощущеньем чувства меры
Начнут планировать дома, мосты,
С цепи сорвавшиеся наши инженеры.

Я не противник моды, стилия, цвета.
Но, согласитесь, каждый должен понимать
Когда, куда надеть им то иль это,
И что с чем можно иль должно сочетать.

Не путать стройплощадку с дискотекой,
Лабораторию — с хорошим пикником.
Старейший ВУЗ не превращать бы
в посиделки

С чипсами, водкой, рыбой и пивком.
1 июня 2004 г. С. КИМ

Пробіг зарадн життя

19 вересня на Майдані Незалежності кияни і гості взяли участь в акції проти ВІЛ/СНІД — Пробіг зарадн життя.

Велика вдячність студентам, викладачам і співробітникам, які не залишили байдужими і виявили високу громадську активність. Це відзначили і у Соціальної службі Солом'янської райдержадміністрації. Особливо відзначився факультет автоматизації і інфор-

маційних технологій нашого університету.

Серйозно поставилися до акції заступники деканів факультетів: С. В. Цюшора (ФАІТ), А. В. Кузнецов (будівельний факультет), П. Л. Зінчак (СТФ).

На жаль, цього не можна сказати про факультет ТБКВМ (В. Ф. Апанасенко)

О. СЕРГІЄНКО, зав. організаційно-методичним відділом з виховної роботи